

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทบาทพระสงฆ์ ด้านการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนในจังหวัดหนองคาย เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทบาทพระสงฆ์ ที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนในจังหวัดหนองคายโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและเพื่อเสนอแนวทางและข้อเสนอแนะในการสนับสนุนบทบาทพระสงฆ์ที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนในจังหวัดหนองคายผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๖๕ คนมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

๔.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

๔.๔ แนวทางและข้อเสนอแนะในการสนับสนุนบทบาทพระสงฆ์ที่มีต่อการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนในจังหวัดหนองคาย

๔.๕ ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

๔.๖ สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอที่สะดวกและอ่านเข้าใจง่าย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ๒ กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (t-test Independent Samples)
F	แทน	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ๓ กลุ่มขึ้นไป (One-Way ANOVA)
SS	แทน	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยอายุระดับการศึกษาอาชีพของผู้ปกครองและระดับผลการเรียนมีรายละเอียดดังในตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = ๓๖๕)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. อายุ		
๑๓ ปี	๒๐	๕.๕
๑๔ ปี	๓๔	๙.๓
๑๕ ปี	๔๘	๑๓.๒
๑๖ ปี	๙๓	๒๕.๕
๑๗ ปี	๙๔	๒๕.๘
๑๘ ปีขึ้นไป	๗๖	๒๐.๘
รวม	๓๖๕	๑๐๐.๐
๒. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	๒๐	๕.๕
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	๓๔	๙.๓
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๔๓	๑๑.๘
มัธยมศึกษาปีที่ ๔	๘๕	๒๓.๓
มัธยมศึกษาปีที่ ๕	๑๐๑	๒๗.๗
มัธยมศึกษาปีที่ ๖	๘๒	๒๒.๕
รวม	๓๖๕	๑๐๐.๐
๓. อาชีพของผู้ปกครอง		
ข้าราชการ	๓๕	๙.๖
ธุรกิจส่วนตัว	๒๗	๗.๔
ค้าขาย	๕๗	๑๕.๖
รับจ้าง	๖๖	๑๘.๑
เกษตรกรรวม	๑๘๐	๔๙.๓
รวม	๓๖๕	๑๐๐.๐
๔. ระดับผลการเรียน		
๓.๕๑ ขึ้นไป	๘๗	๒๓.๘
๓.๐๑ - ๓.๕๐	๑๒๑	๓๓.๒
๒.๕๑ - ๓.๐๐	๑๒๐	๓๒.๙
ต่ำกว่า ๒.๕๐	๓๗	๑๐.๑
รวม	๓๖๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ๑๗ ปี มีจำนวน ๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘ รองลงมา มีอายุ ๑๖ ปี มีจำนวน ๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕ มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป มีจำนวน ๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘ มีอายุ ๑๕ ปี มีจำนวน ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒ มีอายุ ๑๔ ปี มีจำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๓ และมีอายุ ๑๓ ปี มีจำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕

ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มีจำนวน ๑๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗ รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๔ มีจำนวน ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๓ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีจำนวน ๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีจำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีจำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๓ และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีจำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๕

อาชีพของผู้ปกครอง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร มีจำนวน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๓ รองลงมา มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑ มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย มีจำนวน ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖ มีผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๔ และมีผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ มีจำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๖

ระดับผลการเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียน ๓.๐๑-๓.๕๐ มีจำนวน ๑๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒ รองลงมา มีระดับผลการเรียน ๒.๕๑-๓.๐๐ มีจำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๙ มีระดับผลการเรียน ๓.๕๑ ขึ้นไป มีจำนวน ๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘ และมีผลการเรียนต่ำกว่า ๒.๕๐ มีจำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๑

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของ

พระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคายประกอบด้วย ๑) ด้านความมีระเบียบวินัย ๒) ด้านความรับผิดชอบ ๓) ด้านความซื่อสัตย์สุจริต ๔) ด้านความเสียสละ ๕) ด้านความกตัญญูกตเวที ๖) ด้านความขยันหมั่นเพียร โดยภาพรวมและรายด้าน รายละเอียดดังที่แสดงในตารางที่ ๔.๒-๔.๘

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มี
 ต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคายโดยรวม

(n = ๓๖๕)

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อ บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. ด้านความมีระเบียบวินัย	๔.๔๐	.๓๖๓	มาก
๒. ด้านความรับผิดชอบ	๔.๕๕	.๓๙๔	มากที่สุด
๓. ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	๔.๕๙	.๓๑๗	มากที่สุด
๔. ด้านความเสียสละ	๔.๕๑	.๓๒๕	มากที่สุด
๕. ด้านความกตัญญูกตเวที	๔.๖๘	.๓๐๐	มากที่สุด
๖. ด้านความขยันหมั่นเพียร	๔.๕๐	.๓๙๘	มากที่สุด
รวม	๔.๕๔	.๒๕๒	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ใน
 การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย โดยรวม อยู่ใน
 ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๔ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ใน
 การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ด้านความกตัญญู
 กตเวที ด้านความซื่อสัตย์สุจริตด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละและ
 ด้านความขยันหมั่นเพียรอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านความมีระเบียบวินัย
 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มี
 ต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคาย ด้านความมีระเบียบวินัย

(n = ๓๖๕)

ด้านความมีระเบียบวินัย	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนมีความรู้เรื่องระเบียบวินัยเป็นอย่างดี	๔.๕๗	.๖๓๒	มากที่สุด
๒. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนแต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	๔.๑๒	.๗๑๒	มาก
๓. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนขออนุญาตก่อนออกนอกห้องเรียนหรือนอกโรงเรียน	๔.๓๗	.๗๓๔	มาก
๔. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเข้าคิวหรือเข้าแถวเวลาซื้ออาหารหรืออุปกรณ์การศึกษา	๔.๑๒	.๕๘๕	มาก
๕. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนทิ้งเศษกระดาษหรือขยะลงในที่ทิ้งขยะเท่านั้น	๔.๘๔	.๓๖๖	มากที่สุด
รวม	๔.๔๐	.๓๖๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ด้านความมีระเบียบวินัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๐ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย พระสงฆ์สอนให้นักเรียนทิ้งเศษกระดาษหรือขยะลงในที่ทิ้งขยะเท่านั้น พระสงฆ์สอนให้นักเรียนมีความรู้เรื่องระเบียบวินัยเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนพระสงฆ์สอนให้นักเรียนขออนุญาตก่อนออกนอกห้องเรียนหรือนอกโรงเรียน พระสงฆ์สอนให้นักเรียนแต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเข้าคิวหรือเข้าแถวเวลาซื้ออาหารหรืออุปกรณ์การศึกษา อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มี
 ต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคาย **ด้านความรับผิดชอบ**

(n = ๓๖๕)

ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง	๔.๖๘	.๕๔๒	มากที่สุด
๒. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเข้าเรียนทุกวิชาถึงแม้จะไม่ชอบในรายวิชานั้นๆ	๔.๔๑	.๖๓๓	มาก
๓. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนกล้ายอมรับความผิดพลาดที่ตนเองกระทำ	๔.๖๔	.๔๘๑	มากที่สุด
๔. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนชวนช่วยเมื่อทราบว่าเป็นวันเป็นเวรทำความสะอาด	๔.๔๙	.๖๓๖	มาก
๕. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนส่งการบ้านหรือรายงานตามเวลาที่อาจารย์กำหนด	๔.๕๖	.๖๙๙	มากที่สุด
ภาพรวม	๔.๕๕	.๓๙๔	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ด้านความรับผิดชอบ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย พระสงฆ์สอนให้นักเรียนรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง พระสงฆ์สอนให้นักเรียนกล้ายอมรับความผิดพลาดที่ตนเองกระทำ พระสงฆ์สอนให้นักเรียนส่งการบ้านหรือรายงานตามเวลาที่อาจารย์กำหนดอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนพระสงฆ์สอนให้นักเรียนชวนช่วยเมื่อทราบว่าเป็นวันเป็นเวรทำความสะอาด พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเข้าเรียนทุกวิชาถึงแม้จะไม่ชอบในรายวิชานั้นๆ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มี
 ต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคาย ด้านความซื่อสัตย์สุจริต

(n = ๓๖๕)

ด้านความซื่อสัตย์สุจริต	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนทราบถึงคุณประโยชน์ ของความซื่อสัตย์สุจริต	๔.๖๘	.๔๖๖	มากที่สุด
๒. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนไม่พูดโกหกเพื่อรักษา ผลประโยชน์ของตัวเอง	๔.๖๐	.๔๙๑	มากที่สุด
๓. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนไม่หยิบฉวยของผู้อื่นโดย ไม่ได้รับอนุญาต	๔.๕๖	.๖๓๓	มากที่สุด
๔. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนคืนเงินให้พ่อค้าแม่ค้าที่ ทอนเงินเกิน	๔.๕๒	.๖๔๔	มากที่สุด
๕. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนนำสิ่งของมีค่าที่ผู้อื่นลืม หรือทำตกไว้ส่งคุณครูเพื่อตามหาเจ้าของ	๔.๖๐	.๔๙๑	มากที่สุด
รวม	๔.๕๙	.๓๑๗	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ใน
 การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ด้านความ
 ซื่อสัตย์สุจริต โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๙
 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อ
 บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคาย อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มี
 ต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคาย **ด้านความเสียสละ**

(n = ๓๖๕)

ด้านความเสียสละ	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนรู้ความหมายของความเสียสละ	๔.๗๓	.๔๔๗	มากที่สุด
๒. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนลูกให้เด็กหญิงมีครรภ์และคนชรานั่งเสมอเมื่อขึ้นรถโดยสารประจำทาง	๔.๔๔	.๕๖๙	มาก
๓. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนบริจาคสิ่งของให้กับผู้ประสบภัยตามกำลังทรัพย์	๔.๔๐	.๕๖๔	มาก
๔. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่คิดถึงผลประโยชน์ที่ตนเองได้รับ	๔.๖๑	.๕๖๗	มากที่สุด
๕. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนยิ้มด้วยความเต็มใจ	๔.๔๐	.๕๖๘	มาก
รวม	๔.๕๑	.๓๒๕	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ด้านความเสียสละ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๑ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พระสงฆ์สอนให้นักเรียนรู้ความหมายของความเสียสละช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่คิดถึงผลประโยชน์ที่ตนเองได้รับ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนพระสงฆ์สอนให้นักเรียนลูกให้เด็กหญิงมีครรภ์และคนชรานั่งเสมอเมื่อขึ้นรถโดยสารประจำทาง สอนให้นักเรียนแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนยิ้มด้วยความเต็มใจ และสอนให้นักเรียนบริจาคสิ่งของให้กับผู้ประสบภัยตามกำลังทรัพย์ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มี
 ต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคาย ด้านความกตัญญูทเวที

(n = ๓๖๕)

ด้านความกตัญญูทเวที	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมาย ของความกตัญญูทเวที	๔.๗๒	.๔๔๙	มากที่สุด
๒. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนดูแลพ่อแม่ผู้ปกครองเมื่อ ท่านเจ็บป่วย	๔.๗๓	.๕๒๖	มากที่สุด
๓. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนปฏิบัติต่อผู้มีพระคุณด้วย ความจริงใจไม่มีลัษมคมใน	๔.๕๓	.๕๐๐	มากที่สุด
๔. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเชื่อฟังคำสอนของพ่อแม่ และคุณครูอย่างเคร่งครัด	๔.๗๖	.๔๒๕	มากที่สุด
๕. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน เสมอเมื่อกลับจากโรงเรียน	๔.๖๗	.๕๕๐	มากที่สุด
รวม	๔.๖๘	.๓๐๐	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ใน
 การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ด้านความ
 กตัญญูทเวที โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๘ เมื่อ
 พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อ
 บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคาย อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกข้อ

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มี
 ต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัด
 หนองคาย **ด้านความขยันหมั่นเพียร**

(n = ๓๖๕)

ด้านความขยันหมั่นเพียร	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
๑. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเป็นผู้มีความ ขยันหมั่นเพียรในกิจต่างๆ อยู่เสมอ	๔.๗๖	.๔๒๗	มากที่สุด
๒. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จาก แหล่งความรู้ต่างๆ เช่น ห้องสมุดอินเทอร์เน็ต	๔.๒๘	.๖๖๔	มาก
๓. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนมาโรงเรียนโดยสม่ำเสมอ ไม่ขาดเรียนหากไม่ใช่เหตุผลวิสัยจริงๆ	๔.๕๒	.๖๔๐	มากที่สุด
๔. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนที่ เรียนมาแต่ละวันและทำการบ้านทุกวัน	๔.๓๙	.๖๓๖	มาก
๕. พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเมื่อไม่เข้าใจในการเรียน จะพยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือสอบถาม ครูผู้สอน	๔.๕๗	.๖๓๗	มากที่สุด
รวม	๔.๕๐	.๓๙๘	มากที่สุด

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ด้านความขยันหมั่นเพียร โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๐ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียรในกิจต่างๆ อยู่เสมอ พระสงฆ์สอนให้นักเรียนเมื่อไม่เข้าใจในการเรียนจะพยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือสอบถามครูผู้สอน พระสงฆ์สอนให้นักเรียนมาโรงเรียนโดยสม่ำเสมอไม่ขาดเรียนหากไม่ใช่เหตุผลวิสัยจริงๆ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนพระสงฆ์สอนให้นักเรียนหมั่นทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแต่ละวันและทำการบ้านทุกวัน พระสงฆ์สอนให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ เช่น ห้องสมุดอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก

๔.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้นได้แก่อายุระดับการศึกษาอาชีพของผู้ปกครองและระดับผลการเรียนกับตัวแปรตามได้แก่ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อบทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชน ในจังหวัดหนองคายโดยการทดสอบค่าที(T-test) สำหรับตัวแปรที่มี ๒ ค่า และทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยใช้ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) สำหรับตัวแปรที่มีค่าขึ้นไปเมื่อพบว่ามีค่าความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔.๙-๔.๑๐